

การพัฒนาแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)
สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
The Development An Internationalized Characteristic test
(International Culture) For Undergraduate Students

Received : 2019-10-25

Revised : 2019-12-03

Accepted : 2019-12-09

ผู้วิจัย เรวดี กระโหมงศ์¹

Rewadi Krahamvong¹

Rawadi1960@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการหาคุณภาพ สร้างเกณฑ์ปกติและคู่มือการใช้โดยยึดหลักความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) จากการศึกษาเอกสารและสรุปการวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ความเป็นประชาธิปไตย ความรับผิดชอบ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน การเห็นประโยชน์ส่วนรวม พฤติกรรมการแสดงออกทางสังคม และการทำงานร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม เป็นแบบวัดที่เป็นสถานการณ์ และมีตัวเลือก 5 ตัวเลือก มีคำตอบถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว ด้านละ 20 ข้อ รวมทั้งสิ้นจำนวน 120 ข้อ หาคุณภาพด้านรายข้อ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน หาความยากง่าย และอำนาจจำแนก โดยใช้สูตรอย่างง่าย ค่าความเชื่อมั่นรายด้านและทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 และหาเกณฑ์ปกติโดยใช้คะแนนที่ปกติ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบวัดความเป็นสากล ทั้ง 6 ด้าน มีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าตั้งแต่ 0.80 – 1.00 มีความยากง่ายตั้งแต่ 0.27 - 0.60 มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 0.60 และมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.83
2. เกณฑ์ปกติของแบบวัดความเป็นสากล มีคะแนนดิบ ตั้งแต่ 68-110 คะแนน และคะแนนที่ปกติตั้งแต่ $T_{23} - T_{73}$

คำสำคัญ : การพัฒนาแบบวัด แบบวัดความเป็นสากล

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการประเมินผลและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Assistant Professor Dr. in Evaluation and Research Program, Faculty of Education, Thaksin University

Abstract

This research aimed to design and develop an internationalized characteristic test (international culture) form for undergraduate students through quality assessment. Normal criteria were designed and a guidebook, based on internationalization (international culture), was created to cover six characteristics; sense of democratic, responsibility, learning commitment, sense of common interest, social behavior, and living and working with people from other cultures. The assessment form consisted of situations, each of which had five options, but one correct answer, to choose from. Twenty items were constructed and assessed for each characteristic making the total number of 120 items. Each item was tested for its content validity by five experts. Level of difficulty and discrimination were tested using the simple KR-20 formula and T scores. The findings were as follows;

1. The internationalized characteristic (international culture) assessment form obtained its content validity with IOC value of 0.80 – 1.00, level of difficulty of .27 – .60, discrimination of .20 – .60, and the reliability of 0.83.
2. The normal criteria of the internationalized characteristic (international culture) assessment form obtained raw scores of 68 – 110 and the normal t scores of $T_{23} - T_{73}$.

Keyword : Development test Internationalized characteristic test

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าร่วมเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ตามกฎบัตรอาเซียน ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านการศึกษา ทั้งนี้ที่ผ่านมา สกอ. ได้กำหนดให้การเปิดเสรีการค้าบริการด้านการอุดมศึกษา และบูรณาการการเป็นประชาคมอาเซียน เพื่อให้ระบบอุดมศึกษาเตรียมพร้อมในการรองรับให้ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้ สกอ. ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและการเปิดเสรีการค้าบริการด้านอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาใช้วางแผนยุทธศาสตร์และนโยบายทั้งในระยะสั้นและระยะยาวต่อไป เพื่อให้คุณภาพบัณฑิตในอนาคตไปสู่สากล และนำประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศสมาชิกในการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบุคลากรไปยังประเทศเพื่อนบ้านในระยะเริ่มต้น และขยายวงให้กว้างขึ้น (จดหมายข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (HEC Newsletter) ปีที่ 2 ฉบับที่ 52 ประจำวันที่ 7 มีนาคม 2554 <http://www.mua.go.th/prweb/>)

เมื่อสังคมแต่ละสังคมได้สร้างวัฒนธรรมของตนเองขึ้นมาและมีเอกลักษณ์เฉพาะ ที่ตั้งอยู่บนสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคม หรือบริบทของสังคมนั้นๆ แต่วัฒนธรรมของสังคมทุกสังคมมีความคล้ายคลึงกัน มีวัฒนธรรมพื้นฐาน ที่เหมือนกัน ที่นักมานุษยวิทยาและนักสังคมวิทยา เรียกกันว่า “วัฒนธรรมสากล (International culture)” ก็จะหมายถึง วิถีชีวิตและหรือบุคลิกภาพของบุคคลในการอยู่ร่วมกัน ระหว่างชาติพันธุ์หรือมาจากต่างสังคม ดังนั้นในความหมายของวัฒนธรรมสากล นั้นมีอยู่หลากหลายแต่สิ่งที่จะต้องให้บุคคลในสังคมต้องปฏิบัติเพื่อก่อให้เกิดเป็นวัฒนธรรมที่ยึดถือได้ทั้งโลก คือ ความเป็นประชาธิปไตย ความรับผิดชอบ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความเห็นประโยชน์ส่วนรวม พฤติกรรมการแสดงออกทางสังคมและการอยู่ร่วมกัน และทำงานร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการส่งเสริมความเป็นสากลให้กับอุดมศึกษาไทย โดยเฉพาะนักศึกษาระดับปริญญา ที่ควรมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ จะต้องพัฒนาตนเองให้มีวัฒนธรรมสากลตามองค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน (สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550)

จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) มีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมยุคอาเซียน ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) รวมทั้งความจำเป็นและประโยชน์ของเครื่องมือที่จะนำมาใช้ในการประเมินความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) โดยเครื่องมือนั้นจะต้องเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ แต่เนื่องจากยังไม่พบว่าผู้ใดสร้างเครื่องมือวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่สถาบันการศึกษาต้องพัฒนาศักยภาพนักศึกษาอย่างเต็มความสามารถเพราะเป็นการเรียนรู้ก่อนวัยทำงาน สิ่งที่สำคัญยิ่งคือเพื่อให้คุณภาพบัณฑิตในอนาคตไปสู่สากล และนำประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ ทั้งนี้เนื่องจากหากนำเครื่องมือวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) มาทดสอบแล้วพบว่านักศึกษามีความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ต่ำจะทำให้สามารถพัฒนาความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ได้ทันเวลา แสดงให้เห็นว่าเป็นการนำเครื่องมือไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า อีกทั้งข้อมูลที่ได้จากการวัดยังเป็นประโยชน์ต่อครูอาจารย์และสถานศึกษา ทำให้สามารถค้นพบประเด็นสำคัญที่เป็นแนวทางในการ

ส่งเสริมและพัฒนาความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ของนักศึกษาให้สูงขึ้น และเครื่องมือวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ต้องมีความสอดคล้องกับความหลากหลายชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม ต่อไป

ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งที่จะสร้างและพัฒนาแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ว่าสามารถวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ได้หรือไม่อย่างไร และศึกษาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่สร้างขึ้น ซึ่งผลจากการพัฒนาเครื่องมือจะทำให้ได้เครื่องมือวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ และเป็นแนวทางในการให้คำปรึกษา ส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะดังกล่าวให้นักศึกษามีความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ที่สูงขึ้น และพร้อมที่จะสร้างสรรค์สิ่งดีงาม ให้สังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างและพัฒนาแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ ในประเด็นต่อไปนี้

1. สร้างและหาคุณภาพของแบบวัดความเป็นสากลสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. สร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) และคู่มือการใช้แบบวัด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ได้แบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีคุณภาพทั้งด้านความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น พร้อมทั้งเกณฑ์ปกติของแบบวัด ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์กับ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษา ในการที่จะนำผลจากการทดสอบไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงหรือส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาคุณลักษณะความเป็นสากลต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2558 จำนวน 8,840 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2558 ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาโดยใช้ตารางยามานะ (Yamane.1973, pp. 886 - 887) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 360 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - Stage Random Sampling)

1. ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาโดยใช้ตารางยามานะ (Yamane, 1973, pp. 886 - 887) ดังนี้

1.1 ใช้ทดลองแบบวัดครั้งที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง 60 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

1.2 ใช้ทดลองแบบวัดครั้งที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง 60 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

1.3 เพื่อหาเกณฑ์ปกติของแบบวัดเลือกจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทั้งนี้ ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 333 คน ซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 360 คน โดยกำหนดสัดส่วนคนละละ 72 คน

2. คุณภาพของแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ประกอบด้วย

2.1 ความเที่ยงตรง (Validity) พิจารณา 2 ชนิด คือ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2.2 ค่าความยากง่าย (Default) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination)

2.3 ความเชื่อมั่น (Reliability)

เครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การพัฒนาแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบวัดมีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องมือที่พัฒนาในครั้งนี้ใน 1 ฉบับ จะประกอบด้วย 6 ด้าน คือ

1.1 ความเป็นประชาธิปไตย มีลักษณะคำถามเกี่ยวกับสิทธิและความเสมอภาคของมนุษย์ สมาชิกของสังคม ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันที่จะเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมโดยรวม ซึ่งเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

1.2 ความรับผิดชอบ มีลักษณะคำถามเกี่ยวกับภาระหรือพันธะผูกพันในการจะปฏิบัติหน้าที่การทำงานให้เป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ จำเป็นต้องปรับลักษณะนิสัย เจตคติของบุคคลเพื่อช่วยเป็นเครื่องผลักดันให้ปฏิบัติงานตามระเบียบรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น ซึ่งเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

1.3 ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีลักษณะคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงถึง ความกระตือรือร้น สนใจ ใฝ่คิดค้นแสวงหาความรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนและนำไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

1.4 การเห็นประโยชน์ส่วนรวม มีลักษณะคำถามเกี่ยวกับความสำนึกของบุคคลที่มีต่อสังคมส่วนรวม โดยการเอาใจใส่และการช่วยเหลือ พร้อมทั้งจะสละเวลา แรงกายสติปัญญาเพื่อสาธารณประโยชน์ เป็นจิตที่มีความสุขเมื่อได้ทำความดี ซึ่งเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

1.5 พฤติกรรมการแสดงออกทางสังคม (Social Manner) มีลักษณะคำถามเกี่ยวกับการแสดงปฏิริยาต่อกันระหว่างบุคคลต่อบุคคล หรือกลุ่มคนต่อกลุ่มคนที่มีต่อขนบธรรมเนียมประเพณี อดมการณ์ สถาบัน ภาษา ศิลปะ วรรณคดี วิทยาการ และเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

1.6 การอยู่ร่วมกัน และการทำงานร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม มีลักษณะคำถามเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันของกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา และประเพณีปฏิบัติที่มี

ความแตกต่างกันก่อให้เกิดประเพณีและวิถีชีวิตที่มีความแตกต่างกันในสังคมทั้งความคิด ความเชื่อ และวิถีชีวิต ซึ่งเป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบวัด ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและพัฒนาแบบวัด ดังภาพ

จากภาพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการการพัฒนาแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายละเอียด ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

1.1 เพื่อสร้างแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)

1.2 สร้างเกณฑ์ปกติและคู่มือการใช้แบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ที่ประกอบด้วย 6 ด้าน ๆ ละ 20 ข้อที่มีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงความยากง่ายอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นที่ดี

2. ศึกษา นิยาม ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะที่แสดงถึงความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบและพัฒนาเครื่องมือมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษา นิยาม ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะของความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีองค์ประกอบที่แสดงถึงความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) 6 ด้าน คือ ด้านความเป็นประชาธิปไตย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ด้านการเห็นประโยชน์ส่วนรวม ด้านพฤติกรรมมารยาทแสดงออกทางสังคม (Social Manner) และด้านการอยู่ร่วมกันและการทำงานร่วมกันของคนต่าง

วัฒนธรรม (ชัชริญา เจริญถัมภ์. สืบค้นจาก <http://cuturealhuman.wordpress.com> สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2558)

2.2 รวบรวมค่านิยมของพฤติกรรมที่แสดงถึงความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ในแต่ละด้าน

2.3 ศึกษารูปแบบของแบบวัดที่ใช้วัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ว่ารูปแบบใดเหมาะสมมากที่สุด ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ที่เป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ ชนิดเลือกตอบเนื่องจากเห็นว่าเหมาะสมที่สุดในการวัดพฤติกรรมได้มากกว่ารูปแบบอื่น เพราะเป็นสถานการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นและผู้ตอบสามารถตัดสินใจได้ (ล้วน อังคณา สายยศ, 2543)

3. เขียนนิยามคุณลักษณะความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ที่ต้องการวัด ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความเป็นประชาธิปไตย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ด้านการเห็นประโยชน์ส่วนรวม ด้านพฤติกรรมการแสดงออกทางสังคม (Social Manner) และด้านการอยู่ร่วมกันและการทำงานร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม ซึ่งสรุปจากนิยามและคุณลักษณะของผู้มีความเข้มแข็งในการมองโลก ที่ค้นคว้ามาจากเอกสารต่าง ๆ แล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ซึ่งมีวุฒิการศึกษาสาขาการวัดผล การศึกษาจำนวน 3 คน และจิตวิทยาการศึกษา จำนวน 2 คน ตรวจสอบความหมายและพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ว่าคุณลักษณะที่นิยามไว้ถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ แล้วผู้วิจัยนำนิยามและคุณลักษณะที่ได้มาปรับปรุง แก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เช่นตัดข้อความที่เยิ่นเย้อออกไป เขียนสถานการณ์ให้กระชับและมีโอกาสเป็นไปได้

4. กำหนดโครงสร้างของแบบวัด เขียนข้อคำถามเชิงสถานการณ์ และคำตอบที่ถูกที่สุด โดยแบบวัดที่สร้างขึ้นมี 1 ฉบับ จะประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ความเป็นประชาธิปไตย ความรับผิดชอบ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน การเห็นประโยชน์ส่วนรวม พฤติกรรมการแสดงออกทางสังคม (Social Manner) และการอยู่ร่วมกันและการทำงานร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม แบบเลือกตอบ มี 5 ตัวเลือก จำนวน 2 ฉบับ ๆ ละ 120 ข้อ เป็นแบบวัดเชิงสถานการณ์ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก สร้างขึ้นตามนิยามของแต่ละแบบวัด และกรอบโครงสร้างเดียวกัน โดยให้ผู้ถูกวัดตามความถูกต้องที่เป็นสากล

5. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้วิจัยนำแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัดผลการศึกษา จำนวน 3 คน และด้านจิตวิทยาการศึกษาจำนวน 2 คน พิจารณาความสอดคล้องของแบบข้อคำถามในแต่ละข้อว่าวัดได้ตรงตามคุณลักษณะที่กำหนดให้หรือไม่ แล้วให้คะแนน + 1 เมื่อแน่ใจว่าวัดได้ตรง ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าวัดได้ไม่ตรง และให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าวัดได้ตรง แล้วนำผลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญไปคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ค่าคำนวณที่ได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.70 ให้ถือว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแทนของคุณลักษณะที่ต้องการวัด (Innes and Straker, 2003. 7 ; Cititngin Thorn and Deizt, 1989)

6. ทดสอบครั้งที่ 1 นำแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ทั้ง 2 ฉบับ ฉบับละ 120 ข้อ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2558 จำนวน 60 คน ทดลองฉบับละ 30 คน

7. นำผลการทดสอบครั้งที่ 1 วิเคราะห์คุณภาพแบบวัดเป็นรายข้อ โดยพิจารณาถึงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของข้อสอบ โดยใช้สูตรอย่างง่าย โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น. 304 – 306) คัดเลือกข้อคำถามที่มีคุณภาพดีที่สุด ของแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)

จัดเป็น 1 ฉบับ จำนวน 120 ข้อ ประกอบด้วย แบบวัดความเป็นประชาธิปไตย จำนวน 20 ข้อ แบบวัดความรับผิดชอบ จำนวน 20 ข้อ แบบวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน จำนวน 20 ข้อ แบบวัดการเห็นประโยชน์ส่วนรวม จำนวน 20 ข้อ แบบวัดพฤติกรรมการแสดงออกทางสังคม จำนวน 20 ข้อ และแบบวัดการอยู่ร่วมกันและการทำงานร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม จำนวน 20 ข้อ

8. ทดสอบครั้งที่ 2 โดยนำข้อสอบที่คัดเลือกและได้ทำการปรับปรุงจากการทดสอบครั้งที่ 1 ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2558 มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 60 คน

9. วิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบเป็นรายข้อจากการทดสอบครั้งที่ 2 หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบโดยสูตรอย่างง่าย โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์

10. หาคุนภาพเครื่องมือ โดยนำแบบทดสอบที่คัดเลือกจากการทดสอบครั้งที่ 2 ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2558 มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 360 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งรายด้านและทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR - 20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539 น. 218 -220)

11. สร้างเกณฑ์ปกติ โดยนำคะแนนจากการหาคุนภาพเครื่องมือ หาคะแนนที่ปกติ (Normalized T-Score) แล้วปรับขยายคะแนนที่ปกติโดยใช้วิธีกำลังสองต่ำสุด (Least Squares Method) (เสริม ทศศรี , 2545 น. 116 -120)

12. พิมพ์แบบวัดและคู่มือการใช้แบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ประกอบด้วย

- 12.1 ความหมายความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)
- 12.2 ความมุ่งหมายของการใช้แบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)
- 12.3 โครงสร้างของแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)
- 12.4 การพัฒนาแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)
- 12.5 วิธีดำเนินการสอบ
- 12.6 เกณฑ์การให้คะแนน
- 12.7 เกณฑ์ปกติของแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)

ผลการวิจัย

1. ผลการหาคุนภาพด้วยความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

ผู้วิจัยนำข้อสอบจำนวน 2 ฉบับ ๆ ละ 120 ข้อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคัดชั้นความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามคุณลักษณะในแต่ละด้านพบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พิจารณาให้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 – 1.00 และมีข้อเสนอแนะให้ปรับสถานการณ์และข้อคำถามซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะและจัดฉบับใหม่เพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป

2. คุณภาพจากการทดลองใช้ครั้งที่ 1

จากการนำแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองครั้งที่ 1 ทั้ง 2 ฉบับ ๆ ละ 30 คน รวมเป็น 60 คน หลังจากนั้นนำคำตอบมาตรวจให้คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากและอำนาจจำแนกรายข้อ และคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าความยากตั้งแต่ .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองใช้ครั้งที่ 1 มาวิเคราะห์หาค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ทั้งสองฉบับ 240 ข้อ นำเสนอเป็นรายด้านและภาพรวมผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก จำแนกเป็นรายด้าน

ความเป็นสากล	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	จำนวนข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์	จำนวนข้อสอบที่ปรับปรุง	จำนวนข้อสอบที่ตัดทิ้ง
1. ความเป็นประชาธิปไตย	0.10 - 0.87	0.07 - 0.67	26	11	3
2. ความรับผิดชอบ	0.17 - 0.80	0.07 - 0.53	26	6	8
3. ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน	0.10 - 0.83	0.07 - 0.47	35	1	4
4. ความเห็นประโยชน์ส่วนรวม	0.13 - 0.67	0.13 - 0.67	22	8	10
5. พฤติกรรมการแสดงออกทางสังคม	0.17 - 0.70	0.07 - 0.73	34	4	2
6. การอยู่ร่วมกันและการทำงานร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม	0.20 - 0.83	0.07 - 0.53	30	4	6
รวม			173	34	33

จากตารางที่ 1 หลังจากการทดลองใช้แบบวัดทั้งสองฉบับแล้วนำมาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกแล้วพบว่า มีข้อสอบในแต่ละด้านผ่านเกณฑ์คุณภาพทั้งสองอย่าง 173 ข้อ จำนวนข้อที่มีค่าความยากง่ายพอเหมาะ แต่ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .18 - .19 และข้อสอบมีค่าความยากค่อนข้างยากหรือค่อนข้างง่าย แต่ค่าอำนาจจำแนกดี จึงนำมาปรับปรุงสถานการณ์ และคัดเลือกจำนวน 34 ข้อ ส่วนข้อที่มีค่าความยากง่าย ยากหรือง่ายเกินไป หรือค่าอำนาจจำแนกต่ำเกินไปต้องตัดทิ้งไปจำนวน 33 ข้อ

จากนั้นนำมาจัดฉบับใหม่ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายพอเหมาะตั้งแต่ .40 ถึง .65 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 ขึ้นไป จัดเป็นฉบับใหม่ให้มีจำนวนข้อสอบในแต่ละด้าน ๆ ละ 20 ข้อ สำหรับไปทดลองใช้ครั้งที่ 2 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ความยากง่ายอีกครั้งและหาค่าความเชื่อมั่น

3. ผลการทดลองใช้ครั้งที่ 2

จากการทดลองใช้แบบวัดฉบับใหม่ 6 ด้าน ๆ ละ 20 ข้อ รวมทั้งสิ้น 120 ข้อ กับนักศึกษา จำนวน 60 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR - 20 ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นรายด้านและของแบบวัดทั้งฉบับ

ความเป็นสากล	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
1. ความเป็นประชาธิปไตย	.37 - .60	.20 - .47	0.85
2. ความรับผิดชอบ	.27 - .60	.20 - .47	0.87
3. ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน	.27 - .60	.27 - .47	0.79
4. ความเห็นประโยชน์ส่วนรวม	.33 - .57	.27 - .53	0.83
5. พฤติกรรมการแสดงออกทางสังคม	.33 - .60	.27 - .47	0.76
6. การอยู่ร่วมกันและการทำงานร่วมกันของคนต่างวัฒนธรรม	.33 - .57	.27 - .60	0.84
			0.83

จากตารางที่ 2 พบว่า แบบวัดในแต่ละด้าน มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.27 – 0.60 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 – 0.60 และมีค่าความเชื่อมั่นรายด้านตั้งแต่ 0.76 – 0.87 และรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

4. ผลการทดลองครั้งที่ 3

จากการทดลองใช้แบบวัดครั้งที่ 3 กับนักศึกษา 360 คน เมื่อนำมาหาค่าเกณฑ์ปกติ ได้ค่าคะแนนดิบ ตั้งแต่ 68 – 110 คะแนน และคะแนนมาตรฐาน T ปกติ ตั้งแต่ $T_{23} - T_{73}$ เป็นไปตามมาตรฐาน และคู่มือการใช้ประกอบด้วย ความหมายความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) ความมุ่งหมายของการใช้แบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) โครงสร้างของแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) การพัฒนาแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) วิธีดำเนินการสอบเกณฑ์การให้คะแนน และเกณฑ์ปกติของแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)

อภิปรายผล

ผลจากการพัฒนาแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) พอจะอภิปรายผลได้ดังนี้

1. คุณภาพของแบบวัดด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะที่จะวัดพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.80 – 1.00 และมีการปรับแก้ข้อคำถามและตัวเลือกตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ เป็นเพราะผู้วิจัยได้เขียนตามโครงสร้างและนิยามเฉพาะตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเขียนคำถามในแบบวัดด้านคุณลักษณะที่ต้องเขียนนิยามให้ชัดและเขียนข้อคำถามให้สอดคล้องกับคำนิยามก็จะทำให้ข้อคำถามมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาชัดเจน (ล้วน และอังคณา สายยศ, 2543)

2. คุณภาพด้านความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก จากการทดลองใช้แบบวัดอยู่ในเกณฑ์ที่ยากมากถึงค่อนข้างง่าย เมื่อพิจารณาข้อคำถามแต่ละด้านบางครั้ง นักศึกษาอาจจะไม่ทราบคำตอบที่ถูกต้องชัดเจนตามมาตรฐานสากลก็ทำให้ข้อสอบนั้นยากเกินไป หรือบางข้อคำถามอาจจะเป็นคำถามที่นักศึกษามีโอกาสพบเห็นในภาพรวมทั่ว ๆ ไปก็ทำให้ง่ายเกินไปสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งนี้ เมื่อคัดเลือกไว้เฉพาะข้อคำถามที่เหมาะสมและมีครบทุกด้าน จัดเป็นฉบับใหม่ และไปทดลองใช้กับ

นักศึกษาจำนวนมาก ก็ทำให้ข้อคำถามมีความง่ายและค่าอำนาจจำแนก มีความเหมาะสมมากขึ้น ดังเช่นงานวิจัยของ นิธิมา หงส์ขำ (2549) ที่พัฒนาแบบประเมินทักษะชีวิตแล้วข้อคำถามมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.28 - .049 และแบบวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของ นิภา วงษ์สุรภินันท์ (2548) ที่พบว่าแบบวัดความเป็นสากลมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.21 ถึง 0.56

3. คุณภาพด้านความเชื่อมั่น พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.83 ซึ่งเป็นแบบวัดที่มีค่าความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง สามารถวัดได้สอดคล้องถึงร้อยละ 68.89 แต่อย่างไรก็ตามที่ยังต่ำความเชื่อมั่นทั้งสองฉบับกว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะชีวิตของ นิธิมา หงส์ขำ (2549) ที่ได้ค่าความเชื่อมั่นถึง 0.87 และของ นิภา วงษ์สุรภินันท์ (2548) ที่มีค่าความเชื่อมั่นถึง .927 ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากแบบวัดความเป็นสากลไม่ใช่เป็นความรู้จากแบบเรียนในเชิงทฤษฎีแต่เป็นความรู้ทั่ว ๆ ไป ผู้ตอบอาจจะเดาบ้างในบางข้อคำถามทำให้ความเชื่อมั่นอาจจะต่ำกว่าแบบวัดที่จะวัดเฉพาะเรื่อง เฉพาะด้าน และมีจำนวนข้อมีย่อมมีความเชื่อมั่นสูงกว่าแบบวัดที่มีจำนวนข้อน้อย (สมนึก ภัททิยธนี, 2558, น. 231)

4. คะแนนเกณฑ์ปกติ จากการทดลองใช้กับนักศึกษา 360 คน พบว่าได้ค่าคะแนนดิบตั้งแต่ 68 -110 และคะแนนมาตรฐาน T ปกติ ตั้งแต่ $T_{23} - T_{73}$ ก็เป็นไปตามมาตรฐานของการทดลองใช้แบบวัดที่ได้ ผู้ถูกวัดเป็นจำนวนมากน่าจะเป็นกลุ่มที่มีการกระจายเป็นแบบปกติจึงทำให้คะแนนกระจายได้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2558, น. 250) และสามารถวัดได้ว่าเป็นแบบวัดที่มีคะแนนมาตรฐานที่สามารถนำไปเทียบเคียงกันได้ และคู่มือการใช้ประกอบด้วย

- 4.1 ความหมายความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)
- 4.2 ความมุ่งหมายของการใช้แบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)
- 4.3 โครงสร้างของแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)
- 4.4 การพัฒนาแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)
- 4.5 วิธีดำเนินการสอบ
- 4.6 เกณฑ์การให้คะแนน
- 4.7 เกณฑ์ปกติของแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล)

ข้อเสนอแนะ

จากการสร้างและพัฒนาแบบวัดความเป็นสากล (วัฒนธรรมสากล) สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีครั้งนี้ มีข้อจำกัดในประเด็นของสถานการณ์ที่จำกัดส่งผลให้สร้างได้จำนวนข้อในแต่ละด้านมีไม่มากพอ และเมื่อเป็นสถานการณ์ย่อมทำให้ผู้ตอบไม่ยอมอ่าน ดังนั้นในการนำไปใช้ก็คงต้องพิจารณาเป็นรายด้าน และควรที่จะพัฒนาสถานการณ์ให้กระชับและให้ทันยุคทันสมัยมากขึ้นและน่าสนใจในการอ่าน

บรรณานุกรม

- จดหมายข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2554). ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี 2558. สืบค้นเมื่อ 25 ตุลาคม 2558 จาก <http://www.mua.go.th/prweb/>
- นิธิมา หงส์ขำ. (2549). การพัฒนาแบบประเมินทักษะชีวิตระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ)
- นิกา วงษ์สุรณินท์ (2548). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน สำหรับนักเรียนระดับช่วง ชั้นที่ 3. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สมนึก ภัทธีธรณี. (2558). การวัดผลการศึกษา. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์
- เสริม ทศศรี. (2545). “การสร้างเกณฑ์ปกติโดยใช้วิธีการสองต่ำสุด” เอกสารประกอบการสัมมนาการวิจัยทางการวัดและประเมินทางการศึกษา. สงขลา : ภาควิชาการประเมิน และวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ชัชริญา เจริญถัมภ์. (2558). มนุษย์กับความจริงของวัฒนธรรม. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2558 จาก <http://culturealhuman.wordpress.com>
- Deutsch, M. (1975). Equity, equality, and need: What determines which value will be used as the basis of distributive justice? *Journal of Social Issues*, 31, 137-149.
- Innes, Ev. And Straker. (2003). “Good” validity in Validity of work-Related assessment : Retrieved. June 23, 2003, from E.Inne@cchs.usyd.edu.au, <http://homeEarthlink.net/medtox/analysis.html>.
- Kabanoff, B. (1991). Equity, equality, power, and conflict. *The Academy of Management Review*, 16(2), 416-441.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. 3 rd ed. New York: Harper and Row